

[Arbejds- og boligministeren.]

relt ment, så går det ikke, men jeg kan da oplyse, at på Fyn og Bornholm kører et forsøg med et begrænset antal personer under diverse nærmere omstændigheder, som i og for sig ser ud til at give nogle resultater, som er antagelige.

Så skal jeg kun i anledning af hr. Aage Frandsens spørgsmål om akademikere, der er arbejdsløse, sige, at det er ganske unødvendigt at stille et spørgsmål herom i arbejdsmarkedsudvalget. Der var desværre 519 den 18. september. Den nøjagtige formulering er: tilmeldte ledige medlemmer af arbejdsløsheds-kasserne.

Og så er jeg altså nødt til — for hr. Freddy Madsen har altså misforstået mig — at sige, at mit tilsagn til fru Grete Westergaard ikke gik på 26 ugers reglen, men på 25 ugers reglen for de unge under 18 år eller nærmere betegnet § 55, stk. 3, hvis det skal være helt nøjagtigt.

Så har jeg og boligministeriet jo diverse vanskeligheder med personer med bopæl i Ålborg og omegn med hensyn til at forstå tallene. Det får vi jo leve med, men de tæller jo tallene sådan over de perioder, hvor de giver de tal, der passer dem bedst, f. eks. boligsikring for oktober måned, hvor vi mener hele året osv. Jeg skal til ære for hr. Henning Philipsen kort citere fra et internt notat fra boligministeriets 5. kontor, dateret den 4. oktober og stilet til ministeren. Det lyder således:

„Det udarbejdede forslag til bevillingsprogram for 1974-75, der blev godkendt af ministeren den 27. juni 1974, omfattede ca. 7.900 lejligheder. Der var således en reserve på ca. 900 lejligheder. Da et større antal lejligheder end forudsat er bortfaldet eller ønsket udsat til senere finansår, er der efter en fornyet gennemgang af sagsbeholdningen optaget ca. 800 lejligheder ekstra på programmet . . .“ — og så hedder det senere i denne skrivelse: — „ . . . bevillingsprogrammet . . . omfatter herefter ca. 8.700 lejligheder.“

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg takker ministeren for tallet på de arbejdsløse akademikere. Det, det netop er vigtigt at huske på, er, at der ikke er tale om højtlønnede akademikere. Vi ved alle

godt, at der er tale om unge akademikere, næsten alle sammen, som lige er blevet uddannet. Det er unge akademikere, som ville starte med en begyndelsesløn, som ligger under gennemsnittet for LO-området i København.

Statsministeren (Poul Hartling):

Det er blevet påstået under debatten, både af de ærede medlemmer hr. Erling Dinesen og hr. Aage Frandsen, at regeringen prioriterer betalingsbalancen højere end beskæftigelsen. Som økonomiministeren allerede har sagt, er det en formulering, som regeringen ikke kan vedkende sig. Vi prioriterer ikke betalingsbalancen højere end beskæftigelsen. Det er ikke tomme ord, når vi siger, at beskæftigelsen indtager en afgørende plads i vore overvejelser, men vi fastholder, vi erkender, at der er en nøje sammenhæng imellem udviklingen på betalingsbalancen og mulighederne for at genskabe og fastholde fuld beskæftigelse. Det ville jo være en dårlig løsning at søge at genskabe den fulde beskæftigelse på en måde, så den ikke kunne fastholdes mere end en kort tid. Vi må se i øjnene, at hvis vi gør det, så får vi ledigheden igen på en måde og i et omfang, som ville være langt mere ødelæggende både socialt og menneskeligt.

Vi ved jo alle herinde, og det må vi også i en hæderlig oplysning om forholdene til folket gøre klart, at vi ikke kan fastholde produktionen og beskæftigelsen, hvis vi ikke er i stand til at betale for den import, som nu engang i Danmark er forudsætningen for produktion og beskæftigelse. Vi har haft et underskud i mange år på betalingsbalancen, det har i de senere år været en 3-4 mia kr., og det er i sig selv et alvorligt problem. Men bytteforholdsforringelsen medfører trods dæmpningen af den danske økonomi, at vi i år må regne med at komme op på godt 7 mia kr. Hvis man i den situation griber ind på en måde, så vi stimulerer det indenlandske forbrug, så kunne det jo være, at man i en kort periode kunne mindske ledigheden, men så måtte man regne med at komme op på et tocifret beløb i betalingsbalanceunderskud og dermed rykke grunden væk under store dele af dansk produktion og beskæftigelse. En politik, der ikke vil tage dette i betragtning, kan føre til en langvarig massearbejdsløshed.